

קונטרס טעם זקנים

שיחות התחזקות בעבודת השם
ע"ד הסלולה של
רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע
מאת הר"ח
ר' לוי יצחק בענדער ז"ל
מתובל בסיפורי עובדות מאנ"ש מדורות הקודמים
מתורגם ללשון הקודש

סד

מבן
טעם
זקנים

שיחות של
רבי לוי יצחק בנדר ז"ל

תוכן השיעור

תמימותו וחכמתו של ר' נחמן טולטשינער

כל איבריו וגידיו היו מלאים עם הרבי!

קדושתו של ר' אברהם משחר ילדותו

שתיית "לחיים" אצל אנשי שלומינו

"הספר שלי הוא הגן עדן בעצמו!"

מדינת קיר"ה

לא חיכה עם הוידי ליום האחרון...

וכל נתיבותיה שלום

במקום שחושב השכל שם כל האדם

עזבתי את שאר הצדיקים והתקרבתי לילד!

חידוש בחזנות!

ראה את רוח הקודש של הרבי

לזה יקרא 'חסיד'!

שותפו של הרבי ר' מרדכי באבריניצר

בעלי הצדקה ר' מרדכי ור' ישראל

באבריניצר

פטירתם של ר' שבתי ברסלבר ור' געצ'ע

"כי שם המקום המוכן לו"

הערות והארות מתקבלות בחפץ
לב, נא להתקשר אל:

יוסף מענדל האס

מאנסי ארה"ב

1-845-200-0443

(ארה"ק: 072-257-3456)

כל הזכויות שמורות

קונטרס זה הינו תרגום של
קונטרס ק"ה באידיש

לקבלת הקונטרס וכן ההקלטה (MP3)

של השיעור, יש לפנות דרך

האימייל:

Rlyb148@Gmail.Com

כדי ליטול חלק בהוצאות העתקת

הטיפס ולהדפיסם,

יש להתקשר:

(+1) 845-323-9216

ניתן להאזין לכל השיחות שי"ל על
ידינו:

בקו 'מערכת ברסלב'

ארה"ק: 02.560.7387

ארה"ב: 646.585.2985

ענגלאנד: 0330.390.0487

בעלגיע: 03.808.1775

לשמיעת השיעור המצו"ב יש להקיש:

#93 ואח"כ #2.1.2.1.1

הוא נענה ואמר: "איך האב אוועקגעווארפן אלע גומע אידן, און איך האב זיך מקרב געווען צו אן אינגל!" - "עזבתי את כל הצדיקים, והתקרבותי לילד^מ!". כפי הנראה, הוא היה מבוגר מהרבי.

חידוש בחזנות!

הרבי אמר לר' חייקל: "דו וועסט זיין אזוי א חידוש אין דיין זאך אזוי ווי איך אין מיין זאך!" - "אתה תהיה חידוש כזה בעניין שלך כמו שאני בעניין שלי^מ!" היה אצלו יצר הרע אחר. הרבי הרי אמר לו (הפלגות כאלו), הוא היה אדם מרומם.

(ר' נחמן: מה רצה הרבי - שהוא יתנתק לגמרי?) כן, שהוא יהיה מקבל, חזן, שזו תהיה פרנסתו - לא יותר.

פעם, מה היה חזן? אני הייתי שם חזן אצל ה"שלעפערס" (- העניים), עוד הייתי צריך לשלם להם... אבל ר' אברהם (שמרנהרץ) היה חזן במשעהרין, בית מדרש עשיר, היו שם עשירים, שם זו הייתה פרנסה טובה.

חזן - ידעו כולם, כאשר מגיע חנוכה - כל בעל בית נתן לחזן "מעות חנוכה". החזן הלך (ר' נחמן: החזן היה צריך להסתובב אצל כולם?) כן, הוא נכנס, כיבדו אותו במשקה, והסבו לו הנאה (בנתינה).

היו כאלה שרק ממועות חנוכה לבד יכלו לחיות במשך חצי שנה! נתנו לו נתינות יפות. כשהגיע פורים, כל אחד שלח לחזן משלוח מנות והכנים בתוכו כסף; במשלוח

^מ עיי' שיש"ק ח"ב, אות תש"ח.

^מ עיי' שיח שרפי קודש ח"ה, אות ס"ח: רבינו אמר פעם לרבי חייקל: הייתי רוצה שתקבל על עצמך משרת החזנות, ותהיה אתה חידוש בענין שלך כמו שאני חידוש בענין שלי, כי המשיך לו רבינו כח הנגינה משרשה. ולא הסכים לזה רבי חייקל כי לא היה הדבר לפי כבודו שיתפרנס מתמיכתן של אחרים וכו' וכו'.

מנות היה מונח גם כסף. וכשהגיע פסח, נתנו "מעות רגל". בשבועות היו "מעות רגל", זו הייתה פרנסה יפה.

חזן בבית מדרש עשיר היה לו, ובבית מדרש עני לא היה לו כלום. כמו כן בחתונות ובעתות שמחה (המיבו עמו).

(ר' נחמן: בכל חופה - החזן!) שם הרבנים כלל לא הלכו, הם שלחו את החזן. (ר' נחמן: מי היה מסדר קידושין?) החזן - הכל החזן, בוודאי.

פעמים רבות הייתי אני המסדר קידושין. הרב של אומן - רבי שלום (מלמד) היה שולח אותי, אולם בלעדיו לא הלכתי. כשהוא שלח אותי, הראיתי לו את הכתובה, והוא עבר על הכתובה, ולפעמים הורה לעשות איזה שינוי בכתובה, הוא כבר חקר מראש הכל.

(ר' נחמן: והחזן היה צריך לשיר את כל הקמעים?) כל הקמעים - הכל.

אחר כך החזן הגיע לסעודה, ועשה לכל אחד "מי שברך", וכל אחד הוציא מטבע יפה ונתן לחזן. לא רק המחותנים, אלא כל אלה שישבו ונטלו ידיים - לכל אחד מהם עשה "מי שברך".

כמו כן נהוג היה לעשות "מי שברך" גם לרבנית (כל אחד לנות ביתו). החזן עשה לה מי שברך והבעל שילם גם עבורה. וכן היה נהוג בשמחת ברית, וכן בשמחת תנאים. זו הייתה פרנסה טובה - חזן.

נו, אני הייתי חזן באומן בבית הכנסת שלנו, עניים, "שלעפערס", הם עצמם לא היה להם, בחתונה עוד היה צריך להביא להם... אכן כשר' אברהם (שטרנהרץ) הגיע לאומן, הוא ראה את המצב ותמה: מה זה? עניות כזו - איי איי!

(ר' נחמן: או מה עשה ר' חייקל?) הרבי רצה שר' חייקל לא יעשה כלום. לחזן היה מעלה שהוא יכול היה לשבת, להתפלל ללמוד ולעבוד את השם יתברך, לא היה לו שום עסק אחר.

אתה מבין? אדם שהשכיר עצמו לחזנות, עדיין יכול היה לפרנס את עצמו. אם לא היה לו בית כנסת עני - אם היה לו איזה בית כנסת של בעלי בתים, הוא יכול היה לפרנס את עצמו. חזן שישב ועסק בתורה ותפילה תמכו בו. אמנם הוא לא היה עשיר, אבל הוא יכול היה לפרנס את עצמו. ור' חייקל לא חפץ בזה.

(ר' נחמן: נו אז מה הוא עשה?) הוא היה סוחר, הוא סחר. ורבי נתן לאחר הסתלקותו של הרבי, הודמן פעם שבשבת חנוכה - בימי חנוכה (התוועד יחד ר' חייקל). והוא עוד אמר זאת בלגלוג: "אה, הלא הרבי רצה שאהיה חזן, הייתי נאלץ להסתובב כעת עם עששית - להסתובב" (- בדרך החזנים שמחזרים על הפתחים לגבות "מעות חנוכה"). אמר לו רבי נתן: "נאך אלץ האסטו נישט קיין חרטה וואס דו האסט נישט געפאלגט דעם רבי'ן?". - "עדיין אינך מתחרט על שלא ציינת לרבי?".

ראה את רוח הקודש של הרבי

(ר' חיים שלמה: ר' חייקל היה אצל רבי מרדכי'לה מפשרנוביל?) פעם אחת היה, בראש השנה.

(ר' חיים שלמה: הוא לא בא לאומן?) פעם אחת הוא היה אצל רבי מוטל'ה - יותר לא. רבי מוטל'ה כיבד אותו, הוא נתן לו מקום (ישיבה) מאחורי כיסאו. כאשר נתנו לאדם מקום מאחורי כיסאו של הרבי, היה זה כיבוד גדול.

וכשרבי מוטל'ה סיים את עריכת השולחן של ראש השנה בלילה, הוא (ר' חייקל) נתן אנחה. כשחזן נאנח - אנחה חזנית כזו... שאל אותו ר' מוטל'ה: "מדוע אתה נאנח?". אמר: "נזכרתי בראש השנה של הרבי!". הוא הקשיב הישב; אלו דיבורים אחרים...

אמר לו ר' מוטל'ה: "נו, אם כך? אמור איזה ניגון מתרבי שלך?" אז הוא שר את ה"אשת חיל". שם (באשת חיל) ממון חומר יקר ערך... מדובר בחזן - והוא היה שבור מהראש השנה של הרבי, אז הוא שר כל כך טוב את האשת חיל. כך סיפר לי ר' מרדכי באברניצער, הוא שמע זאת מרבי אברהם ר' נחמן'ס, שהוא (רבי מוטל'ה)